

GÜLŞEN ÖNCEL

- şiirler -

Yayın Tarihi:

18.5.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı

Yüreğim acıyla irkildi.
Günün ardından
Telefonuma düşen bir mesaj
Kalbimi paramparça etti.
Bütün yolları aşmak istedim
Yanına geleyim istedim
Kucağına başımı dayayıp
Yüreğimi yüreğinde dinlendireyim istedim.
O kadar uzaktasın ki
Ve
Ben o kadar imkansızım ki..

Gülşen/2002 izmir.

GÜLŞEN ÖNCEL

Adı Aşk

Plesentasından
Hoyratça koparılıp
Alınmış
Bir bebeğin ığlığı
Deldi
Issız geceyi
Hıçkırıklar yırttı karanlıkları
Kan revan içinde
Küçük bir el dokundu
Yüregimin
En ücra köşesine
Adı
Aşk oldu..

Ay
Tüm saltanatını bıraktı..
Yıldızlar
Teker teker
Yokolup gitti
Mor ufuklarda..
Seher vakti
Taze bir çiçek açtı
Bir çığ damlası düştü
Toprağa
Adı
Aşk oldu

İklimler
Bahara döndü
Kainatın yüzü umuda
Bir bebek doğdu
Adı
Aşk oldu....

GÜLŞEN ÖNCEL

Aşk.

Biliyorum
Yüreğim aşına bu sese

Zamanın gerisinden gelen
Yaşanmamışlıkların
Yarım kalmışlıkların
Çaresiz teslimiyetlerin
Serzenişlerin sesi

Yine kapım çalıyor
Yüreğim aşına bu sese

Ben geldim diyor
Aç
Ben geldim
Üşüdü yüreğin bensiz
Seni sarmaya geldim..

Korkuyorum..
Üşüyorum..
Ürkek güvercinler konuyor
Dallarına
Yapraklar hışırdıyor
Uğultusu var
Beynimdeki isyanın
Yüreğim de ise
Eski bir aşk can çekişiyor....

Gülşen/2010

GÜLŞEN ÖNCEL

Bir Gün Sen de Özleyeceksin

Yağmurlar yağacak
Gözyaşların
Yağmura ritim tutacak
Gözlerinden yanaklarına
Yanaklarından
Kalbinin derinliklerine akacak
Her damlada
Aşınacak kalbin
Her sobahara
İsyan edeceksin
Tüm yitirdiklerin için
Özlemlerin depreşecek
Bedenin üşüyecek
İçin titreyecek
Düşen her damla
Savrulan
Yapraklar
Yitik bir sevdayı
Düşürecek aklına
Yağmurlar yağacak..
Kalbin
Ufuklar gibi
Griye boyanacak
Gözlerin gözlerimin yeşilini arayacak
Ellerin uzanacak
Ve
Yüreğin gibi
Ellerin de
Boşlukta asılı kalacak.

Gülşen/2001 izmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Bir yabancıyım

bir yabancıyım
aşına olmadığım yüreğinde
ben
aşka aşınaydım
aşka vurgun
bir yürek kaldı bende
aşka kırgın...
dokunma sakın yüreğime
incinir..
fırlatma oklarını
bulamaz yönünü bende
yüreğimin kapıları
kapalı şimdilerde.....

Gülşen-2010/izmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Bitmeyen Şiir

Gece
02:00 seni düşünüyorum
Deniz kenarında durmuştuk hani
Bir şarkı söylemiştin
İşte o aklıma düştü
Uykusundan etti uykumu
Bana git derken
Aslında kal diyen
Yeşil gözlerin düştü karanlığıma

Acı bir çığlık
Hıçkırıksın şimdilerde
Dudaklarımda..
Dilimde hüznü bir şiirsin
Başlayan, yaşanan, ama
Bitmeyen bir şiir..
Şiirim yarım
Mısralarım var
Ama
Bitiresim gelmiyor
Şeni hep
Ölene kadar
Sevmek istiyorum..

Gülşen/2001 İzmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Boşluk

Dipsiz
Uçsuz bucaksız
Bir boşluksun
Gözlerimin asılı kaldığı
Yürek haykırırlarımın duyulmadığı
Gece gibi karanlık
Gri gökyüzü gibi kasvetli
Sesimin sonsuzlukta
Kaybolup gittiği
Göğüs kafesimi sıkıştıran
Amansız...
Zamansız...

Yerini kim dolduracak....

Gülşen

GÜLŞEN ÖNCEL

Çaresizliğe Teslimiyet

Seni görmek
Dünyanın en güzel düşünü görmek olurdu
Oysa
O tatlı düş biteli asırlar oldu
Hala
İçimdesin
Seni çok özlüyorum
Bu çaresizlik
Bu teslimiyet
Bu acizlik
Bu hiçbirşeylik
Beni deli ediyor
Bir yolu olmalıydı
Diyorum
Bir çıkış
Patikalarla da yetinebilirdik
Yeter ki yol olsundu
Çıkmazdan çıkan

Gülşen 2001/tekirdağ

GÜLŞEN ÖNCEL

Çocuk Kalbim

aşkın yüzümü kaldı ki
kapımı çalsın
umut ona keza
kaç kez kandırdı
yaralı ruhumu
gözlerimi
kaç kez kanattı
kaç kez içime aktı
sessiz damlalar...
çığlık attım
bağırdım
isyan ettim
sitem ettim....
ama
uslanmadı
uslanmaz çocuk kalbim..

GÜLŞEN ÖNCEL

Geçmişin Goncası

Gözlerim kapalı
Geçmişte bir yolculuk yapıyorum
Ruhumun derinliklerine
Her şey
Yeniden canlanıyor gözümde
Oturduğumuz bank
Yürüdüğümüz kaldırım
Altına saklandığımız erik ağacı
Kaçamak buluşması
Gözlerimizin
Elimi tutmak isteyen ama bir türlü tutamayan elin..
Ve sonrasında ilk buluşması tenlerin
Bilinmeyene yol alır gibi
Ürkek
Bayram çocuğu gibi
Heyecanlı
Bir yaz günü gibi
Alev alev
İlk öpücük gibi
Utangaç...
Ve geç kalmış gibi hayata
Endişeli...

Bir demet olurdu hep elinde
Yanında bir şiir
Çiçekler takardın saçıma
Bana akardın her mısranda
Gözlerimiz kapalı
Elim avuçlarında
Öylece hayale daldık
Yeminimiz vardı
Her şey gibi
Oda anılarda kaldı

Unutuldu şimdi
İlk heyecanlar
Çekip gitti erik dallarından o yazlar...
Sonbahar
Bütün hırçınlığıyla geldi
Yağmurlar tüm ihtişamıyla
Silip süpürdü
Yeryüzünde ne varsa
Sadece
Seni silemedi seni koparamadı
Geçmişimin goncası

Gülşen /2003 izmir.

GÜLŞEN ÖNCEL

Gidenim

Gittiğim(n)
Günden beri
Ben hep sendeyim
Uzaklar senden uzak kalmaya yetmedi
Sen hangi uzak şehirde olursan ol
Hangi iklimde yaşarsan yaşa
Krallığın yüreğimde hüküm sürecek
Ve ben
Seni düşünüyör olacağım
Bizi saran gökkubbenin altında
Sensizliğe her gün
Biraz daha yalnızlık ekleyerek
Çoğaltarak hüznleri
Uzaktan bakacağım
Yanıbaşımındaki anılara

Gülşen 2001/tekirdağ

GÜLŞEN ÖNCEL

Gitmek Zamanı

Vakit geldi
Zamanı şimdi gitmelerin

Hüzünlerimi mısralarıma dizdim
Hasretleri ayrılıkların yanına
Acılar mı?
Unutmadım
Senden olan ne varsa
Yanıma aldım

Vakit geldi
Zamanı şimdi gitmelerin

Gözlerin önünde
Dilin lal olmuş
Çaresiz bir martı çırpınışı yüreğinde
Yol ayrımındayız
İki çıkmaz yol..

Ayrılıklarla
Gagalanmış yüreklerimiz
Paramparça....
Senin için kanıyor
Bende depremler oluyor
Gümbürtüsünü
Sadece yüreğin duyuyor..

Sen kımıldamıyorsun
Ben gidiyorum
Sen duruyorsun

Gülşen/2001

GÜLŞEN ÖNCEL

Hep Böyle Kal

hep böyle ocuk kal
yüreğin büyümesin
büyüyüp
acitmasın
ayrı yerde
ayrı atan
başka bir yüreği

Gülşen /2010 izmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Herşey Biter

bitmez deme bana
herşey bi gün biter
aşk biter
sevgili gider.
sızısı kalır içimizde,
sızlatarak gider,acıtarak gider
ardına bakmadan
bir hoşçakal demeden gider...
evet
mevsimler döner
ama
her döngüde bir mevsim biter
bir yaprak düşer.
elbet
yenisi açar baharda
ama
eskisi
düşmüştür bir kere
ezilmiştir
eskinin yerini
doldurur mu yenisi?

GÜLŞEN ÖNCEL

Kayıp Kentin Adamı

Yüreğimi yüreğinden ettiğin günden beri
Özlemin devleşti içimde
Yüreğimde seninle yaşamak güzel
Ve
Yaşatmak seni tüm benliğimde
"Kayıp kentin adamı"
Böyle demiştin bir mesajında
Senden farkım yok şimdi
Koybolup gitmişiz zamanın bir yerinde
Sen önce bana can verip
Sonra canımı yaktın
Ama değerinden
Zerre kaybetmedin gözümde
Bunca değer vermeseydim
Bunca sevda yüklü olmasaydım
Bunca acı çeker miydim
Köpük gibi
Avuçlarımdan kayıp giden mutluluk
Hızlı umarsızca akıp giden zaman
Ve zamanın herhangi bir yerinde ben..
Yeniden diyorum hep
Yeniden....
Elim telefona uzanıyor
Kalbim tavana vuruyor..
Kolay değil
Numaranı tuşlamak
En az sevgi kadar cesaret istiyor...

Gülşen/2002 izmir.

GÜLŞEN ÖNCEL

Kelebek

o güzel kalbe sonsuz teşekkürler.
nasılda yazdırdın bana
küsmüştüm oysa yazmaya.... hayata...
nefes aldım mısralarında.
içime çektim
tertemiz havayı solur gibi.
soludum yüreğini.
yüreğinle
yeniden canlandı
bu sessiz yürek
bedene büründü
bir kelebek olup
avucuna kondu
incitmeden,kırmadan,kanadını koparmadan sev...

Gülşen 2010/izmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Mesele Yok....

Mesele Yok...

Ruhum kaybolmuş
Şimdi
Sevdamın çıkmaz sokaklarında
Artık
Resmin yok
Yüreğimin duvarlarında..
Ayak izlerin yok
İçimin kaldırımlarında..
Ensemde sevdamın nefesi yok
Bir de
Sol yanım ağrımasa
Her sonbaharda
Hiç mesele yok....

Gülşen/İzmir...

GÜLŞEN ÖNCEL

Mülteci

Biliyorum
Bir mülteciydim ben
Yüreğinde
Her an ürkek, endişeli
Ve
Her an
Sınır dışı edilme ihtimali ile
Geçirdim günlerimi.

Gülşen.2002/İzmir.

GÜLŞEN ÖNCEL

Özlem...

Günler geçecek yine,
Yine akacak zaman
Ben de zamanda akacağım.(?)
Biz ne acılar tattık
Ne sevdalar yaşadık
Hepsi zamanın gerisinde kaldı.
Ne sevdalar gördü bu tarih sayfası,
Ne sevdalar tarih yazdı....
Kimileri yüreklerini alıp gitti,
Kimileri yaralı yüreklere kapı çarpıp gitti
Sadece bir tat kaldı benliklerde...
Adı aşk olan
Acı bir tat...

Sen apansız gelen bir yaz yağmuru gibiydin,
Damla damla ümit serpiştirdin yüreğime....
Sen zamansız gelen bahar gibiydin
Mevsimsiz açtırdın çiçeklerimi..
Şimdi dallarımda kurudu çiçeklerim...
Sen kasırga gibiydin
Filizlenip boy vermeden körpe sevdamı,
Ansızın
Hoyratça, apansızca, ezip,savurup geçtin...

Yoksun şimdi.
Sensizlik dalga dalga yüreğimin kıyılarını dövüyor,
Köpük köpük ümitlerim dalgalara karışıyor.
Sesim sonsuz boşlukta yankılanıyor
Yüreğim hüznün yağmurunda yıkanıyor
Ve
Maalesef zaman izlerini silmekte zorlanıyor..

Seni yitirmek hayatı yitirmek.....

Acın anbean büyüyor içimde,
Gözyaşlarım içime akıyor
Düşen her damlada
Sen biraz daha yok oluyorsun...
Atık rüyalarım bile gelmiyorsun...
Aşkın içimde devleşirken
Acın beni yok ediyor...

Sen yoksun....

Zaman kısacıktı,
O kısacık sürede tanıyıp sevdim seni,
Bilemezdim dar vakitler
Hayatıma büyük anlamlar katacak
Ve
Hayatımın anlamını benden alacak...
Ruhum senindi,
Tüm hücrelerimle ben sendim...

Sen yoksun...
Hücrelerim tek tek ölüyor...
Ben ölüyorum...

Gülşen-İzmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Özleyiş....

Ürkek güvercinler geçiyor ufkumdan
Gagalarında sevdaları
Kanatlarında istemsiz çırpınışlar
Tüm ihtişamıyla
Kızıla boyanıyor kainat
Güneş çekiliyor inceden inceden
Ay doğuyor
Tüm hüznüyle
Buhranlı bir geceden

Gökyüzünde yıldızlar saf tutmuş
İçimde yakamozlar
Dilimde eski bir şarkı
Ve kekremsi bir tat damağımda
Her yutkunuşta canımı yakan
Dibine kadar battığım sevdam
Şimdi
Kimbilir hangi uzak iklimde
Hangi mor ufukları seyretmekte...

Gülşen/İzmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Sana

her yeni doğan günde
bir gül ekeceğim
gönül bahçene
açacak renk renk
saracak bizi..
ısıtacak
kırmızısıyla yüreğimizi
pembe hayallere dalacağız
mavi göğün altında
yeşil umutlar toplayacağız
sınırsız aşk tarlalarında
yüreğlerimizi sunacağız
günahsız
çocuk yüreklerimize..
elini ver bana
yüreğimin üstüne koy yüreğini
sar bütün benliğinle
ürkek ceylan yüreğimi..

Gülşen 2010-İzmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Sana Birikiyorum

Ödüm kopuyor
Bu amansız gelen aşktan

Adını anmaya korkuyorum

İçimde biriktiriyorum
Söyleyemediklerimi
Sayfalar akıyor
Kalemimin altında
Sevgi biriktiriyorum sana
Sayfalarca..
Gemiler yapıyorum sayfalardan
Denize bırakıyorum
Sonsuzluk biriktiriyorum sana

Adını anmaya korkuyorum

Hasretler gelip koynuma giriyor
Her gece
Ben
Yürek yakan hasretler
Biriktiriyorum sana..
Sessizce
Seni haykırıyorum
Sonsuz evrene

Adını anmaya korkuyorum

Gün doğuyor.
Her yeni doğan günde
Umutlar biriktiriyorum sana

Adını anmaya korkuyorum

Sana akıyorum
Seni biriktiriyorum
Ben sen oluyorum
Sana birikiyorum....

Gülşen/Mayıs 2010

GÜLŞEN ÖNCEL

Sanadır Bu Özlem

Böyle kopmamalıydık şiir gözlüm
O şarkı hiç susmamalıydı..
Hayat
Aldı savurdu bizi
Hoyratça,acımasızca
Bu sonbaharda.
Oysa biz her sonbahar yeniden doğardık.
Yaprakların düşüşü
Bizim dirilişimiz olurdu.
Beni anlatan mevsim
Sonbahar
Son baharımı mı yaşatacaktın bana?
Böyle savurmak zorunda mıydın bizi
Oysa biz
İki ayrı koldan kopup gelmiş
Yatağını arayan
İki nehir gibiydik
Birleştiğimiz yerde biteceğimizi
Nerden bilebilirdik.

Gülşen/Kasım2001 Tekirdağ.

GÜLŞEN ÖNCEL

Sen Kimbilir Nerde

İşte vakit geldi
Gidiyorsun
Ve ben kim bilir
Kaçınıcı ayrılığa gebeyim
Kaçınıcı vedaya
Alışmak istemiyorum yokluğuna
Ama
Biliyorum ki
Sen asla dönmesen de
Kopsakta ayrı ayrı iklimlerde
Yüreklerimiz
Hep beraber atacak
Belki aynı heyecanları duyacağız
Ayrı ayrı diyarlarda
Aynı şeylere sevinip
Aynı şeylere üzüleceğiz
İklimler gelecek
İklimler değişecek
Ve ben
Hala sende olacağım
Sen kimbilir nerde....

Gülşen 2001/tekirdağ

GÜLŞEN ÖNCEL

Seni Solumak İstiyorum

Taze orman havasını
İçime çeker gibi
Solumak istiyorum seni
Seninle doldurmak istiyorum
Tüm hücrelerimi
Gözlerimi kapatıp
Seni düşlemek istiyorum
Seni düşleyip
Yüreğimin en derinlerinde
Seni hissetmek istiyorum
En yakın olmak istiyorum
Kalp atışlarına
Yanında yanibaşında
Ruhumu dinlendirmek istiyorum
Ruhunun
Aşına olmadığım
Keşfedilmemiş
Dingin kıyılarında

Gülşen 2010/izmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Sitem

Sensizliğim
Ve delicesine
Yalnızlığın
Kol gezdiği kaldırımlarda
Yürüyorum Şimdi.
Sensizlik akıyor lime lime
Ve ben çaresizlikten öte gidemiyorum
Yalnızlık kadar zor
Sensizlik kadar zor
Çaresizlik...
Şimdi
Yüreğime oklar fırlatan yeşil bakışların yok.
Ama ben
Dilediğim gibi düşünüyor
Dilediğim gibi düŐlüyorum seni
O
Birlikte geçir(eme) diğimiz
Son gece var Şimdi aklımda
Çaresizliğe teslimiyetin
Ağzını bıçak açmaması
İçinde ağlayan çocuk
Ve
Gözlerini bile açmaya cesaret edemediğin o gece
Vücudun gibi ruhunda taŐ kesmiŐti.
Ve
Büyü bozuldu
Oysa,
Daha birkaç gün önce
Aydınlığı vaat etmiŐtin bana
Yine de anlıyorum seni
Yalanından değil
Çaresizliğindendi
Çaresizlik hiç bu kadar
Çaresiz kalmıŐtı.
Hayat buydu işte
Beklemek..özlemek..aramak..bulmak..
Bulduğun anda yitirmek.
Gerisi hikaye.

Gülşen/2002 izmir.

GÜLŞEN ÖNCEL

Tutsak

Bırakmadın yaşayalım
Sürgün ettin yüreğini
Yüreğimden
Duyguları ise
Tutsak
Şimdi
Her sonbahar
İçimde yara
Sürgünlerin bittiği yere kadar.

Gülşen 2001/tekirdağ

GÜLŞEN ÖNCEL

Uzak Bir Kentim Ben Sana..

Uzak bir kentim ben sana
Sükut hakimdir sokaklarıma
Vakit hep gecedir
Işık süzülmez kaldırımlarıma

Ne bahar uğrar semtime
Ne çiçekler açar bahçelerimde
Gelincik tarlalarım bomboştur alabildiğine

Uzak bir kentim ben sana
Yalnızlıkla sıkıştırılmıştır
Kaldırım taşlarım
Sokaklarımda oynamaz çocuklarım
Dallarımda şakımaz kuşlarım
Yeşil göremezsin, bakma
Alabildiğine kardır dağlarım..

Uzak bir kentim ben sana
Kaf dağının ardında
Masallar ülkesinde
Anka kuşunun kanadında

Uzak bir kentim ben sana
Sen bana uzak bir düşün
Ben sana imkansız bir sevda...

Uzak bir kentte
Sen bana yasak
Ben sana kara sevda....

Gülşen/izmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Varmısın

Sevmeye cesaret etmek
Dipsiz kuyulara
Gözü kapalı dalmaktır
Haykırırken
Dipsiz kuyularda
Nefessiz kalmaktır
Var mısın
Dipsiz kuyulara dalmaya
Dipsiz kuyulara dalıp
Nefessiz kalmaya
Var mısın benim olmaya

Gülşen 2010/izmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Ve Gittin

Tüm güzellikleri sunmak isterdim sana
Duygularımızı doyasıya yaşamak
Yarını d şunmeden kollarında
Başımı öylece göğsüne yaslamak
Ve sonsuzluğu yaşamak
Düşsel avuntularla

Gözlerimi kapatıp
şarkını dinlemek isterdim
Tıpkı,
Senin gözlerini kapatıp
şarkılar söylediğin gibi

Ruhumu seninle dinlendirmek
Sonsuz huzur bulduğum yeşil gözlerinden
Dünyaya bakmak isterdim
Sen olmak isterdim
Sensiz zamanlara daha dayanıklı olabilmek için

Başaramadım...

Kayıp gittin sessizce ellerimden
Ruhumu dinlendirmeden
şarkın bitmeden gittin.

Gülşen/2001 Tekirdağ

GüLşEN ÖNCEL

Yüregini Üstüme Ser

uzat ellerini bana
sar bütün benliğinle
ört üstümü
üşümesine izin verme
yüregimin
yüregini üstüme ser
sıcacık bakışların
içime aksın
gözlerimi kapattığımda
sağım sen
solum sen
önüm arkam aşk
olsun.

Gülşen2010-izmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Yüreğine Tutunayım

yüreğine tutunayım
yüreğin sarmalasin yüreğimi
yönümüz aşk
duygular pusulamız olsun.
yönüm ol
önüm ol
ölüm ol
sonsuz kadar benim olsun

Gülşen 2010/izmir

GÜLŞEN ÖNCEL

Yüreginin Ayak Sesleri

Gittin..
Yüreginin kapılarını yüzüme çarpıp
Yokluğuna mavi katıp
Gittin...
Umutların üstüne basa basa
Gittin..
Kainat uyuyordu
Sen giderken
Sessiz ve derinden
Ben ağlıyordum
Her şey sustu
Ne rüzgar fırtına koparıyor
Ne denizlerde
Bir bir dalga kıyıya vuruyor
Kulağımda uğuldayan
Tek bir ses var
Yüreğimden giden
Yüreginin ayak sesi...

Gülşen /2001 tekirdağ

GÜLŞEN ÖNCEL

Zamansız Sevda

Uzak bir iklimde
Zamansız bir sevda yaşadık
Tüm zamanları yok saydık
Ya da
Zamansızlığa inandık

Eski bir alemde
Demleniyorduk aşkın ateşinde
Bütün kötümserlikleri
Umutla boğup
Hayale daldık
Gerçek dünyanın sevimsizliğinden uzak

İyimser bir türkü vardı
Dudaklarımızda
Tüm evren güzeldi
Yürek gözüyle bakınca...

Oysa şimdi
Günler dün
Dünler mazi oldu
Hayat donuk evren sevimsiz
Ben sensiz...

Gülşen /2002-İzmir

GÜLŞEN ÖNCEL